

Koza mu vse pove, kar je videla s svojim sedmim očesom. Gospod Bog se razjezi, pokliče angele in veli, naj zapode kmeta iz nebeškega raja.

Kmet gre ves žalosten in pride na tisti kraj, kjer je priplezal po grahu v nebesa, ali nikjer več ni bilo grahovega stebela. Kaj bo pa sedaj? Kmet pa ne izgubi glave, začne ometati pajčevino po kotih in splete iz nje vrv, dolgo in močno. Obesijo na luno in se spusti po njej navzdol.

Spušča se zmiraj niže in niže, kar naenkrat pa je bilo konec vrvi, ali do zemlje je še daleč.

Prekriža se in spusti. Čof! — pa de v mlako.

Sedi nekaj časa v mlaki, poskuša ven, pa ne more. Prav do vratu se je pogreznil. Kar prileti raca in mu začne na glavo znašati gnezdo. Ko je bilo gotovo, znese jajca.

Kmet pa je bil zvit, opreza na raco, in ko je hotela leteti, jo zgrabi za rep. Raca udari s perutnicami in potegne kmeta iz mlake.

Tako je bil kmet srečno rešen iz mlake in je imel še po vrhu raco in jajca. Veselo je šel domov in je vse povedal svoji ženi. Smejala se mu je in sprajžila jajca.

Šofori in kočje (za spretno roke)

Poletje je tu in z njim se približujejo tudi velike počitnice. Tedaj bo konec skrbi, pospravili boste knjige in se veselili zlate prostosti. Marsikdo izmed vas jo bo mahnil na počitnice in šel taborit s prijatelji k morju ali v gozdove. Za taborenje je potreben šotor in tega ni tako težko napraviti, to bomo takoj videli. Pa tudi če ne boste šli od doma, vam bo šotor prav dobro služil na domačem vrtu ali dvorišču pri igri in na obrežju pri kopanju.

Predvsem potrebujemo za naš šotor močno, če le mogoče nepremočljivo blago. Toliko takih kosov blaga sešijemo, da dobimo pravokotnik 2 m širine in 4 m dolžine. Najprej narišemo na blago polkrog (glej sliko 1). V proste ogle zarišemo zračilna okenca (a), jih izrežemo, obrobimo poklopce okenc in jih pri b prav močno prišijemo. Ravni rob polkroga zarobimo, na krožni lok (to je spodnji del šotora) pa prišijemo še en ozek kos blaga, da se šotorina ne more cufati. Na ta rob prišijemo še močno vrv in sicer tako, da jo prišijemo na 5 do 10 cm oddaljenih mestih z močnim motvozom (slika 6). Skozi tako nastale zanke vtaknemo pozneje, ko šotor postavljamo, šotorne količke, s katerimi šotor napnemo. Za nosilce šotora (šotorni drogovi) vzamemo osem palic 2—2½ m dolžine, ki jih v krogu vtaknemo v tla in na zgornjem koncu zvezemo (slika 2).

Vhod v šotor opremimo na eni strani z lesenimi podolgovatimi gumbi, na drugi strani pa napravimo tem gumbom primerne gumbnice.

Za poslikanje šotora z narodnimi ornamentami ali indijanskimi znaki vzamemo navadno oljnato barvo, ki jo pa moramo, če bi bila preveč gosta, razredčiti s terpentinom. Preden uporabljamo šotor na prostem, mora biti seveda pobarvano blago popolnoma suho. Šotor nam bo sijajno služil pri igri ali za slačilnico pri kopanju.

Na sliki vidimo še druge oblike šotorov, kočje in kolibic, ki so vse tako preproste, da si jih tudi lahko zgradimo sami.

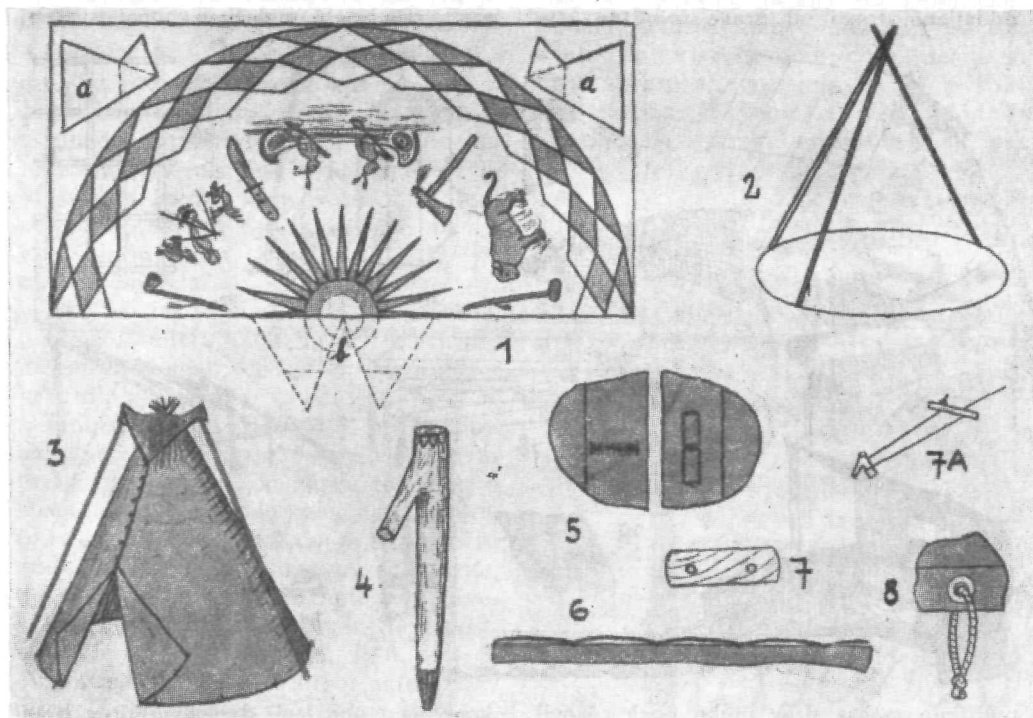
V števil. 9 naše risbe vidimo najpreprostejšo obliko strešnega šotora ali šotora s slemenom. Za streho vzamemo, če le mogoče, kakor pri navadnem indijanskem šotoru (slika 3), debelo, nepremočljivo blago ali šotorovino. Uporabimo pa za to lahko tudi staro nerabno rjuho ali namizni prt, ki smo ga prej napravili nepremočljivega. Sredstvo za impregniranje (galun) kupimo lahko v vsaki drogeriji ali v sportni trgovini. Za šotor, v katerem lahko dva človeka udobno ležita, potrebujemo kos blaga, 1,8 m širok in 2,6 m dolg. Na obeh podolžnih robovih si damo pri sedlarju napraviti štiri obročke iz medu, v katere privedemo zanke iz debele vrve (slika 8). Preden zabijemo te obročke v blago, moramo dotična mesta s podložitvijo koščka usnja ali debelega blaga očvrstiti, da se blago pri napenjanju ne trga. Poleg blaga za šotor potrebujemo za strešni šotor (slika 9) še dva močna drogova, ki naj bosta dolga nekaj nad 1 m. Obe palici preluknjamo previdno z močnim svedom, približno 5 cm od konca. Nato vzamemo vrvco z

debelino običajne vrvce za zastore in najmanj 5 m dolgo, zaznamujemo sredino in odmerimo od tu na oba konca po polovico širine šotornega blaga, v našem primeru 90 cm. Na teh točkah napravimo vozle na vrvci, potegnemo vsak konec vrvce skozi obe palici in napravimo tik ob palici zopet vozle, da ne more palica zdrkatí sem in tja (slika 10).

Sedaj pa postavitev! Poiščemo si raven prostor, če le mogoče na travniku ali ob

potegnemo konec skozi obe luknjici v deščici in napravimo šele sedaj vozle, da motvoz ne more izdrkniti (slika 7 a). Tako narejeno zanko potegnemo preko enega šotornega količka, isto pa napravimo seveda tudi na drugi strani. Čim više potegnemo sedaj natezalno deščico, tem močnejše bo vrv napeta (slika 7 a nam kaže to natezalno pripravo od strani).

Kot kopalni šotor je pa bolj priporočljiv šotor na sliki 11. Seveda ga je mogoče upo-

obali, kjer je mehek pesek. Najprej zabijemo v tla obe palici, ki naj bosta oddaljeni druga od druge 1.80 m, in pritrdimo konce vrvce, ki smo jim še preje napravili vozle z zanko, z dvema količkoma; med obe šotorni palici položimo na napeto vrv blago in napnemo stene šotora na ta način, da spodnji rob blaga pritrdimo s količki na tla. Šotor nam nudi dovolj zavetja pred vročimi sončnimi žarki in dežjem.

Vrv napnemo pa lahko tudi še s posebno pripravo (glej sliko 7, 7 a), ki pride v poštev prav posebno takrat, če šotor delj časa stoji. V ta namen izžagamo dve približno 1 cm debeli deščici iz trdega lesa, dolgi 10 cm in široki 3 cm, in ju opremimo z dvema luknjicama, ki morata biti tako veliki, da skozi nje lahko potegnemo vrv (slika 7). Namesto vozla na koncu vrvce

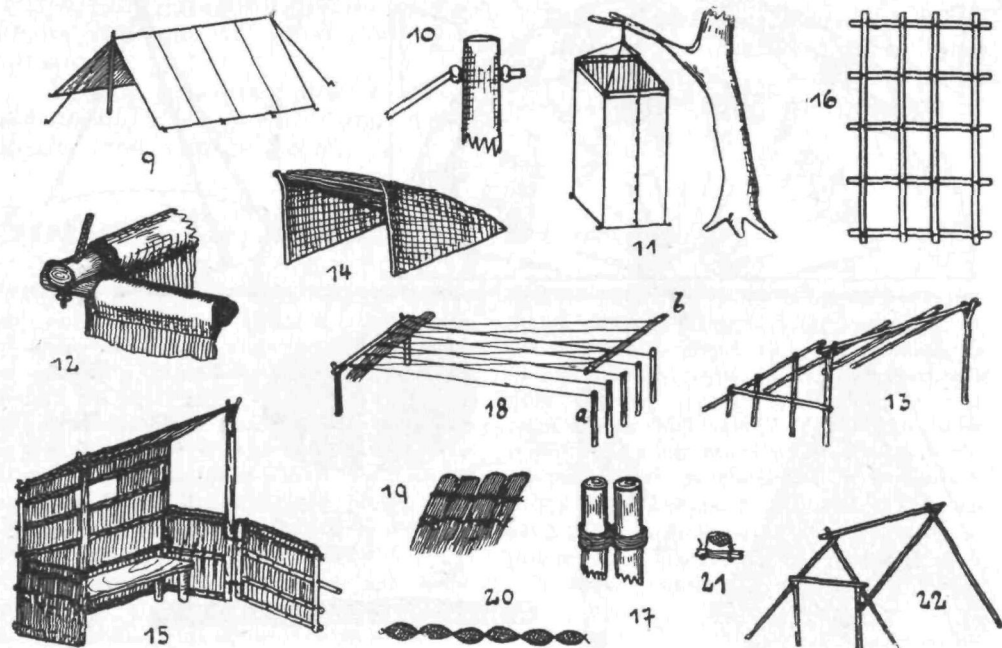
rabljati le tedaj, če imamo možnost na tabornem prostoru, da ga obesimo, kakor vidimo na sliki. Za to napravo potrebujemo 4 m dolg in 2 m širok kos blaga. 4 m dolg rob na eni strani precej široko zarobimo in ga zarežemo na štirih mestih in sicer: najprej od konca $\frac{1}{2}$ m, nato 1 m, nato še $2 \times$ po 1 m in končno zopet $\frac{1}{2}$ m. Skozi zarobljeno blago potegnemo palice, na koncih preluknjane, ki jih zvezemo na ta način drugo z drugo, da skozi dve palici, tam kjer se stikata, potegnemo na enem koncu zavozlano vrvco (glej sliko 12). Palice naj bodo dolge nekaj cm več kakor 1 m, tri gredo skozi tri zarobljene dele po 1 m, ena pa skozi 2 dela po $\frac{1}{2}$ m. En rob blaga, ki se stika v sredini tega zadnjega razpolovljenega dela, opremimo z že zgoraj omenjenimi lesenimi gumbi,

drugi rob pa z gumbnicami. To vse skupaj tvori vrata naše »kabine«. Vrvce, ki vežejo posamezne palice med seboj, združimo v zanko, na katero šotor obesimo. Spodnji rob opremimo zopet s preluknjanimi obročki iz medenine (slika 8) in zankami in ga s količki pritrdimo k tlom.

Komur ni mogoče, preskrbeti si blago za šotor, si lahko s tem, kar najde v gozdu, zgradi prijazno kočico.

Najprej si poiščemo dve močni in veliki veji z rogovilo, ju zabijemo v zemljo, oddaljeno drugo od druge približno 1 m,

Za stene vzamemo listje in dračje, če imamo pa slamo na razpolago, si spletemo slamnjače. Iz nekaj kratkih palic in motvoza so statve (slika 18) kmalu zgrajene. Pripravimo si več enako debelih svežnjev slame in tkanje se lahko prične. Polovico motvozov je pritrjenih na drugo b. Če dvignemo drog b nekoliko v zrak, so tudi na njem pritrjeni motvozi višji kakor oni na količkih a. Sveženj slame položimo med obe legi vrvic. Če potegnemo sedaj drog b navzdol, je na vrhu druga spodnja lega vrvic, nato položimo zopet sveženj

položimo močan drog preko obeh rogovil in ga pričvrstimo z motvozom. Tri ali štiri močne palice privežemo z enim koncem na tem prečnem drogu, z drugim koncem se pa opirajo na zemljo (slika 13). To ogrodje pokrijemo z vejami, vejicami, travo in podobnim materialom. Če hočemo imeti to lopo še posebno lepo, pa prevlečemo ali obložimo še stranske stene (slika 14). Za daljše ali bolj pogosto bivanje v prosti naravi pa mora biti naša lopa bolj trpežno zgrajena (slika 15). Štirje koli z rogovilami, ki jih posebno skrbno izberemo, nosijo streho. Za stene, streho in vrata si napravimo omrežja iz vej, ki jih pribijemo ali privežemo drugo k drugi (slika 16). Tečaje za vrata napravimo iz debele vrvce (slika 17) ali pa enostavno zabijemo na notranji strani vrat na zgornjem in spodnjem koncu 2 koščka usnjatega jermena, ki ju pritrdimo na kol, ki drži streho.

slame med obe legi, dvignemo drog b in delamo tako naprej, da je slamnjača gotova (slika 19). Slika 20 nam kaže slamnjačo v prerezu. Slamnjače pritrdimo na omrežje tako, da gre vrvca, s katero privežemo slamnjačo, najprej preko palice mreže, nato preko slamnjače itd. (sl. 21).

Hišica (slika 22) ima enako obliko kakor strešni šotor. Dva prekrizana kola tvorita sprednjo steno, dva zadnjo; preko obeh prekrizanih mest pa položimo drog in ga pričvrstimo. Tri palice potrebujemo za vrata, ogrodje pa obložimo s slamnjačami. Prijetna, topla kočica je gotova. Kdor pa polaga prav posebno važnost na udobnost, si bo privoščil za preprogo še slamnjačo in bo imel potem res vse, kar je potrebno za prijetno bivanje v prosti naravi...

Vesele, sončne počitnice vsem skupaj!

